

Venstre er ligeledes indstillet på, at Danmark forfølger målet i Nordsøkonferencens vedtagelse af at bringe udslip af miljøfarlige stoffer til ophør inden for en generation, men dog således at det sker i et tempo, der harmonerer med indsatsen i det øvrige EU, og vi ser på den baggrund frem til miljø- og energiministerens redegørelse om initiativer på området.

Eva Møller (KF):

Menneskene er nysgerrige, videbegærlige, kreative, logisk tænkende og sluttende. Menneskene er også interesserede i højere livskvalitet, mindre hårdt og slidsomt arbejde, bedre boliger, øget sundhedstilstand og større valgfrihed. Og derfor har menneskeheden, så langt tilbage som historien rækker, opfundet, udviklet og forbedret forskellige teknikker, som kunne give os denne større livskvalitet. Jeg tænker her f.eks. på hjul, taljer, trisser, motorer, maskiner og nye stoffer med bedre egenskaber; alt sammen fordi vi mente, at det ville give højere livskvalitet, og det har det jo som regel også gjort.

Arbejds miljøet, bolig miljøet og sundhedstilstanden er langt bedre i dag, end den var tidligere. Alle, der i øjeblikket følger med i »Bryggeren«, kan jo nu i hvert fald hver søndag drage deres egne sammenligninger mellem nutiden og tiden for halvandet hundrede år siden.

Men desværre viser det sig ofte, at nogle af de nytilkomne stoffer foruden den række af gode og nyttige egenskaber, der er baggrunden for, at de er kommet til, ved siden af også har en eller flere bivirkninger, som man ikke havde kendskab til, da stoffet første gang blev introduceret på markedet.

Nu er det jo ikke noget nyt, at det er således. Det er jo f.eks. tankevækkende, at vi lige siden oldtiden har vidst, at visse kemiske stoffer var giftige. Det har vi levet med, ikke fundet nogen anledning til at regulere, ikke engang i Danmark, før i 1961, hvor den første lov om giftige stoffer kom.

Siden da er det så til gengæld gået forholdsvis stærkt. I begyndelsen af 1970'erne fik man en mistanke om, at visse stoffer kunne være kræftfremkaldende. I 1975 fik man mulighed for gennem Ames-testen at få be- eller afkræftet teserne, og i 1976 kom der rent faktisk et rammedirektiv på området.

At stoffer kunne være miljøskadelige og miljøbelastende enten på lang eller på kort sigt, begyndte man at få mistanke om i løbet af 1970'erne og kom så hurtigt i gang med at få

reguleret det. Det første EF-direktiv kom i 1979. Det sagde, at alle nye stoffer skulle undersøges, og samtidig kom listen over de stoffer, der muligvis var farlige, idet man ønskede at få oplyst alle stoffer, der havde været anvendt i en 10-årig periode forud herfor.

Efter 1979 skulle med andre ord alle nye stoffer undersøges og klassificeres, mens de hidtil brugte kom på den såkaldte EINECS-kerneliste. Det kan lyde af meget med 100.000 forskellige stoffer, men lad os for det første gøre os klart, at kun de 30.000 af stofferne anvendes i et omfang, der, efter hvad alt tyder på, på nuværende tidspunkt har nogen som helst betydning for miljøet.

Den kemikalielov, som vi i øjeblikket har i Danmark, og som løbende vurderer stofferne, har 4.500 stoffer listet og klassificeret, og industrien selv har klassificeret 6.000 stoffer, så realiteten er, at vi altså er nået meget langt.

EU-Kommissionen har som bekendt grebet tingene an på den måde, at man i 1994 skulle klassificere de stoffer, man fremstillede eller importerede mere end 1.000 ton af, hvis de hørte til blandt de 2.000 farligste stoffer. I 1995 skulle man klassificere de stoffer, man fremstillede eller importerede mere end 1.000 ton af, og i 1998 skal man have klassificeret de stoffer, der bruges mere end 10 ton af. Så vi er altså internationalt set meget godt på vej med at få undersøgt stofferne.

Der er på den anden side ingen tvivl om, at vi gerne vil videre, og når jeg siger vi, mener jeg både politikerne og industrien. Men det er vigtigt, at en sådan videreudvikling sker på internationalt niveau. Forurening kender jo ofte og hyppigt ingen grænser, selv om der naturligvis også er områder, hvor forureningen er lokal og vi derfor kan have nytte af rent nationale beskyttelser.

I Det Konservative Folkeparti vil vi meget gerne medvirke til, at vi kommer videre på området, men vi ønsker, at det skal ske på mindst EU-niveau. Vi synes, at det er vigtigt, at vi får styrket EU-arbejdet på dette område. Vi er med på alle tiltag til at fremskynde og effektivisere såvel klassificering som risikovurdering. Vi tager meget gerne nye metoder i brug, herunder computerbaserede modeller og eventuelt også en bedømmelse i grupper, selv om vi er vel vidende om, at disse metoder kan have deres svagheder. Vi ved jo, at dette, at to stoffer er beslægtede, ikke nødvendigvis betyder, at de er ens. Rent faktisk er en lang række af de revolu-